

[Jesper Simonsen.]

imidlertid ikke besat, og saa stod det aabent, indtil man nu for en halv Sned Aar siden under den stærke Spekulation, som var her i Landet, paa ny fik Trang til gennem en Børskommissær at faa et Tilsyn med Fondsbørsen og de dér førte Forretninger. Derfor fremkom der i 1918—19 Forslag om at anordne et saadant Tilsyn, og dette førte til Loven af 4. Oktober 1919, en Lov, som blev ændret i 1922, men som jo er Grundlaget for den nugældende Ordning.

Den Gang man vedtog denne første Lov, var der noget delte Meninger om Betimeligheden og om Nødvendigheden af at have en Børskommissær, og jeg finder Anledning til at fremhæve nogle enkelte Udtalelser, som et Medlem af det andet høje Ting, Hr. Schovelin, under Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget da fremkom med vedrørende Betimeligheden af dette Embede; med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse blot et Par Linier. Hr. Schovelin udtalte ved den Lejlighed, at han mener, at

„man navnlig maa kunne undgaa denne Børskommissær, som jeg aldeles ikke ser nogen som helst Nytte af. Vi har saamænd Embedsmænd nok at trækkes med, og der er ingen Grund til at oprette flere store Embeder.“

Det ærede Medlem af det andet høje Ting gaar videre i sine Betragtninger, henviser til Oprettelsen af Generaldirektørembedet, nævner, at ved Besættelsen af det saa fik man jo den, som man fik, og fortsætter derefter lidt senere:

„Jeg tror overhovedet meget lidt paa disse Embedsmænd, der fører Tilsyn. Som jeg før sagde: de kloge passer sig selv og ikke deres Embede, og de andre, som mener sig forpligtet til at gøre noget, farer rundt og er Posekigere og kan saamænd i de fleste Tilfælde gøre lige saa megen Skade som Gavn.“

Nu er det interessant at overveje, om de Betragtninger, det nævnte Medlem af det andet høje Ting ved den Lejlighed gjorde gældende, er slaaet til, om han, saaledes som Begivenhederne senere har udviklet sig dette Embede vedrørende, har faaet Ret i de Anskuelse, han da gik ind for.

Uden at gaa i Detailler i dette Spørgsmaal skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg tror nok, man, i hvert Fald efter de gjorte Erfaringer, fra alle Sider er nogenlunde enig om, at Embedet i den hidtilværende Form kan undværes, og at man kan nøjes med et billigere Tilsyn; jeg har det Indtryk, at man her i dette høje Ting

vilde kunne samles om at afskaffe Embedet og anordne dette billigere Tilsyn. Gør man det, saa sparer man ogsaa en Del Penge, og derved gør man Spørgsmaalet om, hvordan Pengene til Fondsbørsen skal tilvejebringes, mindre interessant, og jeg antager, at dette Spørgsmaal derved kan bringes ned til et Omfang, som gør det muligt, at man fra alle Sider forholdsvis hurtigt og let enes om, hvorledes Pengene til de med Tilsynet forbundne Omkostninger og de øvrige Udgifter ved Fondsbørsen skal tilvejebringes.

Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa Detailler vedrørende Forslaget, dette skal jo nu til en Udvalgsbehandling. Men maa jeg slutte med at udtale Haabet om, at vi gennem denne Udvalgsbehandling hurtigt kan naa til Enighed om at faa Forslaget gennemført, saaledes at vi kan opnaa de Beparelser, som skal opnaas gennem det, og faa en Ordning, som er nok saa tilfredsstillende som den nuværende.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet fra de forskellige Ordførere, der har udtalt sig om det.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sig om § 2, næstsidste og sidste Stykke, og gjorde den Bemærkning, at der muligvis var en Del Papirer, Aktier f. Eks., der endnu ikke blev noteret paa Børsen, og som burde noteres. Jeg vil i denne Forbindelse henvise til § 2, sidste Stykke, hvori der staar, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Værdipapirers Optagelse paa eller Udsettelse af Kurslisten træffes af Fondsbørsens Bestyrelse, hvis Afgørelse kan indankes for Ministeren for Handel og Industri, som derefter træffer endelig Bestemmelse. Jeg kan sige, at dersom det Spørgsmaal opstaar; hvorvidt et Papir paa uretmæssig Maade er gaaet ud af Børslisten og burde være optaget paa den, skal jeg være villig til at tage det under velvillig Overvejelse. Jeg kan ikke se, at der er nogen Interesse knyttet til at afholde Selskaber fra at faa deres Papirer noteret paa Børsen, naar der i øvrigt, alle foreliggende Omstændigheder iagttaget, er rimelig Grund til at notere dem, men jeg maa i øvrigt i denne Forbindelse sige, at det ikke er alle Selskaber, der ønsker deres Papirer noteret paa Børsen, saa det er et Spørgsmaal, man ikke saadan uden videre kan besvare. I min Ministertid som Handelsminister har der ikke foreligget nogen Klage for mig